

Ewa Szary

"Formy przebiegu narracji",
Eberhard Lammert, "Pamiętnik
Literacki", R. 61 (1970), z. 4 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/40, 124

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) LAMMERT Eberhard: Formy przebiegu narracji. Przeł. ĩ. Handke. "Pamiętnik Literacki" R.LXI: 1970 z.4 s. 233-254.

Praca z zakresu teorii powieści, podejmująca problematykę wzajemnych relacji pomiędzy układem czasowym narracji powieściowej a jej układem fabularnym. Ogólny przebieg narracji jak i przebieg poszczególnych wątków fabularnych w powieści analizuje autor wyzyskując dwa pojęcia: "faz opowiadania" oraz "kondensacji czasowej". "Fazy opowiadania" artykułują - z jednej strony - przebieg zdarzeń, a z drugiej strony - zewnętrzny podział narracji na części i rozdziały. Pojęcie "kondensacji czasowej" określa wymiar rozpiętości czasowej zdarzeń fabularnych w stosunku do czasu narracji. Wymiar ten może przybierać postać "kondensacji właściwej", "pomijania" czasu zdarzeń lub "rozciągania" czasu zdarzeń.

E.Sz.

BP/40

(I) PODRAZA-KWIATKOWSKA Maria: Symbolistyczna koncepcja poezji. "Pamiętnik Literacki" R.LXI: 1970 z.4 s. 91-138.

Rozprawa o charakterze teoretycznoliterackim. Rozważania autorki są szczegółową i źródłowo umotywowaną analizą wypowiedzi teoretycznych polskich i obcych pisarzy związanych z nurtem symbolizmu, a dotyczących istoty języka poetyckiego. W teorii symbolizmu przełomu XIX i XX w. wyróżnia autorka trzy orientacje: idealistyczną, np. Ch. Morice, Frzesmycki; opartą o sprawę podświadomości, np. R. de Gourmont, Maeterlinck, Przybyszewski; estetyczną, np. S. Mallarmé, I. Matuszewski. Rozważania autorki na temat autonomiczności sztuki poetyckiej, waloryzacji estetycznej tworzywa poetyckiego: języka, i na temat takich składników poetyckiego języka symbolizmu, jak: asocjacje i sugestia, są w konkretnych analizach odnoszone do zasadniczego podziału zainteresowań twórców i teoretyków ówczesnych.

E.Sz.

BP/40